

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 04 października 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **.pl spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w G.**

przeciwko **B. R.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego B. R. na rzecz powoda (...) **.pl spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w G.** kwotę 1 180,44 złotych (jeden tysiąc sto osiemdziesiąt złotych czterdzieści cztery grosze) wraz odsetkami:

- ustawowymi liczonymi od kwoty 296,06 złotych za okres od dnia 10 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 296,06 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczonymi od kwoty 233,21 złotych za okres od dnia 10 lutego 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 233,21 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczonymi od kwoty 146,37 złotych za okres od dnia 10 marca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 146,37 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego B. R. na rzecz powoda (...) **.pl spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w G.** kwotę 404,36 złotych (czterysta cztery złote trzydzieści sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 08 grudnia 2016 roku powód (...).pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego B. R. kwoty 2 969,93 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 296,06 złotych za okres od dnia 10 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty, 233,21 złotych za okres od dnia 10 lutego 2015 roku do dnia zapłaty, 146,37 złotych za okres od dnia 10 marca 2015 roku do dnia zapłaty, 176,38 złotych za okres od dnia 09 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty, 193,11 złotych za okres od dnia 11 maja 2015 roku do dnia zapłaty, 169 złotych za okres od dnia 09 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty i 760 złotych za okres od dnia 18 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż wykonał na rzecz pozwanego usługi pozycjonowania, co zostało udokumentowane fakturami o numerach: (...) w kwocie 296,01 złotych, (...) w kwocie 233,21 złotych, (...) w kwocie 146,37 złotych, (...) w kwocie 176,38 złotych, (...) w kwocie 193,11 złotych i (...) w kwocie 169 złotych.

Na żądanie pozwu składa się również kwota 760 złotych tytułem kary umownej za rozwiązanie umowy z winy pozwanego. Powód wskazał także, iż w oparciu o treść art. 10 punkt 1 oraz art. 11 punkt 2 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych do każdej transakcji (udokumentowanej faktury) doliczył kwotę 40 euro, przeliczoną według kursu z ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym nastąpiła wymagalność roszczenia, tj. kwotę w łącznej wysokości 994,80 złotych.

Nakazem zapłaty z dnia 03 stycznia 2017 roku wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI GNc 5927/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany B. R. wniósł sprzeciw domagając się oddalenia powództwa. Pozwany zarzucił, iż nie zawierał z powodem umowy o pozycjonowanie o treści wynikającej z zapisu umowy złożonego do akt sprawy, a powód domaga się zapłaty za wykonanie świadczeń, których on nie zamawiał i które nie zostały wykonane. Nadto pozwany zarzucił, iż powód niezasadnie naliczył karę umowną, bo została ona naliczona za niespełnienie świadczenia pieniężnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...).pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. prowadzi działalność gospodarczą związaną z oprogramowaniem i doradztwem w zakresie informatyki oraz działalnością powiązaną.

Zgodnie z obowiązującymi w tym przedsiębiorstwie procedurami, w przypadku trzymiesięcznej zaległości klienta za świadczone usługi (...).pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. zaprzestaje ich świadczenia.

B. R. od dnia 23 lipca 2014 roku prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...), w ramach której korzystał z domeny internetowej (...)

zeznania świadka M. C. – protokół skrócony rozprawy z dnia 04 października 2017 roku – k. 116-118 akt (zapis cyfrowy 00:01:52-00:18:37), zeznania prezesa zarządu komplementariusza powoda D. M. – protokół skrócony rozprawy z dnia 04 października 2017 roku – k. 116-118 akt (zapis cyfrowy 00:18:37-00:23:53), wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – k. 82 akt, raporty pozycjonowania na płycie CD – k. 89 akt

W sierpniu 2014 roku B. R. zainteresował się usługami (...).pl spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w G. w zakresie pozycjonowania strony internetowej. Wówczas pracownik spółki przygotował projekt umowy o pozycjonowanie i przekazał go mailowo B. R. w celu zapoznania się z warunkami umowy oraz odesłania go po podpisaniu.

B. R. mailem z dnia 25 sierpnia 2014 roku odesłał (...)pl spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w G. zdjęcia podpisanej przez niego umowy.

Po otrzymaniu powyższego maila, pracownicy (...)pl spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w G. podjęli prace mające na celu pozycjonowanie strony internetowej B. R. (...) według słów kluczowych.

Mailem z dnia 25 sierpnia 2014 roku przesłano B. R. informację o ścieżce umożliwiającej monitorowanie ich prac oraz informację, że dopiero po wprowadzeniu optymalizacji strony będzie ona pozycjonowana.

B. R. mailem z dnia 27 sierpnia 2014 roku ponaglił zleceniobiorcę, aby ten przyspieszył czynności związane z pozycjonowaniem strony. Jednocześnie strony podjęły korespondencję w zakresie szczegółowych rozwiązań informatycznych. B. R. współpracował w tej fazie realizacji umowy, zgłaszał swoje uwagi odnośnie lokalizacji, czy użytych słów. Przekazał także pracownikom (...)pl spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w G. login i hasło do przedmiotowej strony internetowej celem przeprowadzenia jej optymalizacji.

Mailem z dnia 01 września 2014 roku B. R. zwrócił się do (...)pl spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w G. z zapytaniem, czy umowa pozycjonowania zostanie wdrożona, gdyż od podpisania tej umowy upłynął już tydzień.

(...)pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. poinformował B. R., że strona (...) jest już pozycjonowana.

zeznania świadka M. C. – protokół skrócony rozprawy z dnia 04 października 2017 roku – k. 116-118 akt (zapis cyfrowy 00:01:52-00:18:37), zeznania prezesa zarządu komplementariusza powoda D. M. – protokół skrócony rozprawy z dnia 04 października 2017 roku – k. 116-118 akt (zapis cyfrowy 00:18:37-00:23:53), korespondencja mailowa na płycie CD – k. 89 akt

Strony uzgodniły, że wynagrodzenie za pierwsze miesiące współpracy wynosi 1 złotych netto bez względu na wyniki pozycjonowania. Wynagrodzenie naliczane według zasad zawartych w przesłanym projekcie umowy miało nastąpić od dnia 26 listopada 2014 roku.

korespondencja mailowa na płycie CD – k. 89 akt

W związku z tym, że B. R. nie odesłał do (...)pl spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w G. podpisanych egzemplarzy umowy, w dniu 23 września 2014 roku pracownik spółki ponaglił go o wykonanie tej czynności. B. R. zapewnił, że list z umowami wyśle w najbliższy poniedziałek.

korespondencja mailowa na płycie CD – k. 89 akt

Pismem z dnia 22 grudnia 2014 roku (...)pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. wezwał B. R. do zapłaty kwoty 54,12 złotych wynikającej z faktury VAT numer (...) obejmującej należności za świadczenie usługi pozycjonowania.

wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania i odbioru – k. 26-27 akt

W dniu 02 stycznia 2015 roku (...)pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. wystawił na rzecz B. R. fakturę VAT numer (...) w kwocie 296,06 złotych brutto obejmującą należność za świadczenie usługi pozycjonowania, z terminem płatności do dnia 09 stycznia 2015 roku.

faktura VAT – k. 43 akt

Pismem z dnia 09 stycznia 2015 roku (...) .pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. ponownie wezwał B. R. do zapłaty kwoty 54,12 złotych wynikającej z faktury VAT numer (...) obejmującej należności za świadczenie usługi pozycjonowania.

Mailem z dnia 20 stycznia 2015 roku B. R. przesłał potwierdzenie uiszczenia opłaty za powyższą fakturę VAT.

wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania i odbioru – k. 20-21 akt, korespondencja mailowa na płycie CD – k. 89 akt

Pismem z dnia 23 stycznia 2015 roku (...) .pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. wezwał B. R. do zapłaty kwoty 296,06 złotych wynikającej z faktury VAT numer (...).

wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania i odbioru – k. 18-19 akt

W dniu 02 lutego 2015 roku (...) .pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. wystawił na rzecz B. R. fakturę VAT numer (...) w kwocie 233,21 złotych brutto obejmującą należność za świadczenie usługi pozycjonowania, z terminem płatności do dnia 09 lutego 2015 roku.

faktura VAT – k. 42 akt

Pismem z dnia 11 lutego 2015 roku (...) .pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. wezwał B. R. do zapłaty kwoty 296,06 złotych wynikającej z faktury VAT numer (...) oraz kwoty 233,21 złotych wynikającej z faktury VAT numer (...).

wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania i odbioru – k. 22-23 akt

W dniu 02 marca 2015 roku (...) .pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. wystawił na rzecz B. R. fakturę VAT numer (...) obejmującą należność za pozycjonowanie w kwocie 146,37 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 09 marca 2015 roku.

faktura VAT – k. 41 akt

Mailem z dnia 09 marca 2015 roku B. R. poinformował, że przeniósł prawa do strony (...) na inny podmiot i w związku z tym, że nie chce ponosić kosztów pozycjonowania, zwrócił się z zapytaniem, w jaki sposób rozwiązać umowę i jakie są tego koszty. Poprosił także o (...) .pl spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową z siedzibą w G. o przesłanie podpisanej przez ten podmiot umowy i dopytywał się, czy otrzymali oni umowę w oryginale z jego podpisem.

W odpowiedzi na powyższe pracownik zleceniobiorcy odesłał B. R. podpisany przez niego skan umowy. Następnie pismem z dnia 13 marca 2015 roku (...) .pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. przesłał B. R. dwa podpisane egzemplarze umowy z prośbą o ich podpisanie i odesłanie.

pismo wraz z załącznikiem w postaci umowy – k. 30-37 akt, korespondencja mailowa na płycie CD – k. 89 akt

Pismem z dnia 16 marca 2015 roku (...) .pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. wezwał B. R. do zapłaty kwoty 296,06 złotych wynikającej z faktury VAT numer (...), kwoty 233,21 złotych wynikającej z faktury VAT numer (...) oraz kwoty 146,37 złotych wynikającej z faktury VAT numer (...).

wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania i odbioru – k. 24-25 akt

W związku z trzymiesięczną zaległością B. R. w płatnościach za świadczone usługi pozycjonowania, (...) .pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. zaprzestał ich dalszego świadczenia.

zeznania świadka M. C. – protokół skrócony rozprawy z dnia 04 października 2017 roku – k. 116-118 akt (zapis cyfrowy 00:01:52-00:18:37)

W dniu 01 kwietnia 2015 roku (...)pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. wystawił na rzecz B. R. fakturę VAT numer (...) obejmującą należność za świadczenie usługi pozycjonowania w kwocie 176,38 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 08 kwietnia 2015 roku.

faktura VAT – k. 40 akt

W dniu 04 maja 2015 roku (...)pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. wystawił na rzecz B. R. fakturę VAT numer (...) obejmującą należność za świadczenie usługi pozycjonowania w kwocie 193,11 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 11 maja 2015 roku.

faktura VAT – k. 39 akt

W dniu 02 czerwca 2015 roku (...)pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. wystawiła na rzecz B. R. fakturę VAT numer (...) obejmującą należność za świadczenie usługi pozycjonowania w kwocie 169 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 09 czerwca 2015 roku.

faktura VAT – k. 38 akt

Pismem z dnia 10 czerwca 2015 roku 10 czerwca 2015 roku (...)pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. złożył oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pozycjonowanie.

oświadczenie – k. 10 akt

W dniu 10 czerwca 2015 roku (...)pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. wystawił na rzecz B. R. notę obciążeniową numer (...) na kwotę 760 złotych obejmującą karę umowną za rozwiązanie umowy.

nota – k. 11 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w części, w jakiej pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd oparł się także na zeznaniach świadka M. C. oraz prezesa zarządu komplementariusza powoda D. M..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. C. w szczególności w zakresie, w jakim świadek zeznał, iż w przedsiębiorstwie powoda ukształtowaną praktyką była zasada, że w sytuacji niepłacenia należności przez klienta przez okres trzech miesięcy, powód wstrzymywał świadczenie usług w zakresie pozycjonowania. Powyższe znajduje pośrednio potwierdzenie w dokumentach złożonych przez powoda, a w szczególności w raportach pozycjonowania, albowiem powód przedłożył jedynie raporty za okres sierpień 2014 roku – luty 2015 roku, co w ocenie Sądu stanowiło potwierdzenie, że w związku z nieuiszczeniem wynagrodzenia za świadczone usługi przez pozwanego, świadczenie tych usług zostało wstrzymane w późniejszym okresie.

Sąd dał wiarę także zeznaniom osoby umocowanej do reprezentowania powoda D. M., przy czym z uwagi na brak bezpośredniej wiedzy odnośnie realizacji umowy z pozwanym, nie miały one istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia kwestii spornych w sprawie.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 04 października 2017 roku Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanego B. R., albowiem pozwany prawidłowo wezwany nie stawiał się na rozprawę bez usprawiedliwienia, a także oddalił wniosek pozwanego o przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach.

Stosownie zaś do treści art. 46 § 1 k.p.c. strony mogą umówić się na piśmie o poddanie sądowi pierwszej instancji, który według ustawy nie jest miejscowo właściwy, sporu już wynikłego lub sporów mogących w przyszłości wyniknąć z oznaczonego stosunku prawnego.

Mając na uwadze, że do akt został złożony jedynie skan umowy podpisanej przez strony, nie sposób uznać, aby strony na piśmie zawarły umowę prorogacyjną wskazującą na właściwość miejscową Sądu Rejonowego w Gdyni, przy czym jednocześnie właściwość tego Sądu jest uzasadniona wskazanym przez powoda miejscem wykonania umowy.

W ocenie Sądu powództwo było zasadne w części.

W niniejszej sprawie powód (...)pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego B. R. kwoty 1 214,13 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od poszczególnych kwot za wskazane w pozwie okresy tytułem wynagrodzenia za usługi pozycjonowania świadczone w okresie od stycznia 2015 roku do czerwca 2015 roku. Nadto powód wywiódł roszczenie w wysokości 760 złotych tytułem kary umownej związanej z rozwiązaniem umowy z winy pozwanego oraz domagał się również zapłaty rekompensaty za koszty odzyskiwania należności w kwocie stanowiącej równowartość 40 euro od każdej z transakcji.

Pozwany B. R. kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu wskazywał, że nie zawierał z powodem umowy o pozycjonowanie o treści wynikającej z zapisu umowy złożonego do akt sprawy, a nadto, że powód domaga się zapłaty za wykonanie świadczeń, których on nie zamawiał i które nie zostały wykonane. Pozwany zarzucił również, iż powód niezasadnie naliczył karę umowną, bo została ona naliczona za niespełnienie świadczenia pieniężnego.

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 października 1969 roku w sprawie o sygn. akt II PR 313/69 (OSNC 1970, nr 9, poz. 147) na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów przemawiających za zasadnością jego roszczenia. W razie zaś sprostania przez powoda ciężącemu na nim obowiązku, na stronie pozwanej spoczywa wówczas ciężar udowodnienia ekscpekcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 roku, sygn. akt I CR 79/82, Lex nr 8416).

Zgodnie zaś z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2001 roku (sygn. akt I PKN 660/00) samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie istotnej dla sprawy okoliczności powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą. Jeśli zaś strona nie przedstawia dowodów, to uznać należy, iż dany fakt nie został wykazany (udowodniony).

Powyższe oznacza, że w niniejszej sprawie to powód (...)pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. obciążony był w pierwszej kolejności powinnością udowodnienia, że strony zawarły umowę o pozycjonowanie strony internetowej (...) oraz, że powód świadczył na rzecz pozwanego przedmiotową usługę w okresie, za jaki domaga się zapłaty wynagrodzenia, zwłaszcza w świetle kwestionowania tej okoliczności przez pozwanego. Zaprzeczenie dokonane przez stronę procesową powoduje bowiem, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nieudowodnienia Sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba, że miał możliwość przekonać się o nieprawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (tak Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 28 kwietnia 1975 roku, sygn. akt III CRN 26/75).

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadka i dokumentów pozwalał na ustalenie, że strony łączyła umowa o pozycjonowanie o treści wynikającej z przedłożonego do akt skanu tej umowy. Co prawda skan umowy nie jest dowodem, że pozwany złożył podpis pod tym oświadczeniem. W tym zakresie bowiem Sąd podziela pogląd, że podpis na dokumencie przesłanym skanem nie spełnia wymogu podpisu własnoręcznego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 29 grudnia 2006 roku, sygn. akt I ACa 1589/06), niemniej jednakże umowa łącząca strony nie wymagała formy pisemnej ani żadnej innej formy szczególnej, a zatem mogła zostać skutecznie zawarta także w formie ustnej, czy w drodze czynności dorozumianych.

Przedmiotem tej umowy było bowiem świadczenie przez powoda usług polegających na dostosowaniu strony internetowej do narzędzi stosowanych przez wyszukiwarki w celu osiągnięcia jak najlepszych efektów pozycjonowania. Zobowiązanie z umowy o pozycjonowanie opiera się na podjęciu starań i wykonaniu czynności, które umożliwiają osiągnięcie jak najwyższych pozycji strony internetowej w określonej wyszukiwarce. W takiej umowie nie chodzi o zagwarantowanie ustalonej pozycji strony w wyszukiwarce, ile o dążenie do uzyskania jak najwyższej pozycji. Umowa ta zatem ma charakter umowy nienazwanej, do której z mocy art. 750 k.c. stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Przepisy te zaś nie przewidują wymogu żadnej szczególnej formy jej zawarcia. Oznacza to, iż umowa taka może zostać skutecznie zawarta także w formie ustnej, bądź w drodze czynności dorozumianych.

Sąd ocenił, iż powód udowodnił, że złożył pozwanemu ofertę zawarcia umowy o pozycjonowanie o treści jak na karcie 13-17 akt, a pozwany zgodził się na warunki tej umowy poprzez przystąpienie do jej wykonania, w szczególności poprzez udostępnienie powodowi loginu i hasła do strony internetowej celem przeprowadzenia jej optymalizacji, co poprzedzać miało jej pozycjonowanie. W tym zakresie dowodem uprawdopodobniającym fakt złożenia oferty jest skan umowy oraz treść korespondencji mailowej świadczącej o aprobacie pozwanego dla obciążenia powoda świadczeniem usług pozycjonowania, a pozwanego – koniecznością zapłaty wynagrodzenia. Co więcej wskazać należy, iż w korespondencji mailowej dnia 01 września 2014 roku pozwany zwrócił się bezpośrednio zapytaniem, kiedy zostaną wdrożone czynności związane z pozycjonowaniem stron oraz potwierdził, że minął tydzień od podpisania umowy. Sąd zatem ocenił, iż zarówno treść korespondencji, jak i logika czynności podejmowanych przez pozwanego B. R. wskazują, że wolą stron było zobowiązanie powoda do wykonania usług pozycjonowania, zaś pozwanego – zobowiązanie do zapłaty wynagrodzenia za świadczone usługi. Sąd uwzględnił przy tym także okoliczność, że pozwany zobowiązany do przedłożenia oryginału umowy nie przedłożył tego dokumentu oraz miał na uwadze, że skan tego dokumentu pozwany odesłał ze swojego adresu internetowego, jak i że kilkakrotnie obiecywał powodowi odesłanie oryginału umowy.

Wobec kwestionowania przez pozwanego B. R. wykonania umowy, w dalszej kolejności rolą powoda było wykazanie, że usługi pozycjonowania, za które domaga się zapłaty, tj. świadczone w okresie od stycznia 2015 roku do czerwca 2015 roku, były przez niego w istocie świadczone w tym okresie.

W ocenie Sądu powód wykazał, iż wykonywał usługi pozycjonowania w okresie od stycznia 2015 roku do marca 2015 roku. W tym zakresie powód przedstawił nie tylko faktury VAT o numerach (...), ale również i wydruki potwierdzające pozycje wyświetleń strony pozwanego (raporty pozycjonowania na płycie CD – k. 89 akt). Natomiast zdaniem Sądu powód nie zdołał wykazać, że świadczył usługi pozycjonowania także w późniejszym okresie, tj. w okresie od kwietnia 2015 roku do czerwca 2015 roku, na tę okoliczność nie przedstawił bowiem żadnych dowodów, a o wykonaniu umowy nie mogą świadczyć wystawiane w tym okresie przez powoda faktury VAT – jako dokumenty rozliczeniowe nie stanowią one bowiem samoistnego dowodu na realizację umowy. Powyższe uzasadnione jest tym bardziej, że jak wynika z zeznań świadka M. C. w powodowym przedsiębiorstwie wdrożona była procedura w polegająca na tym, że w przypadku trzymiesięcznej zaległości klienta za świadczone usługi powód (...)pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. zaprzestawał ich świadczenia. Przyjęcie takiego działania wobec pozwanego pośrednio, w ocenie Sądu, potwierdza także brak raportów pozycjonowania za okres od kwietnia 2015 roku do czerwca 2015 roku, jak i brak jakichkolwiek wezwań do zapłaty za faktury VAT wystawiane po marcu 2015 roku.

Powyższe zdaniem Sądu nie pozwalało na przyjęcie, że powód wykazał w sposób nie budzący wątpliwości, że świadczył usługi pozycjonowania na rzecz pozwanego także po upływie owych trzech miesięcy nie regulowania przez niego należności, tj. w okresie od kwietnia 2015 roku do czerwca 2015 roku. W tym więc zakresie powództwo podlegało oddaleniu (co do należności stwierdzonych fakturami VAT o numerach: (...)).

Odnosząc się natomiast do żądania zapłaty kwoty 760 złotych, to wskazać należy, że w tym zakresie, zdaniem Sądu, było ono także niezasadne.

Podstawą nałożenia kary umownej w powyższej kwocie wskazywaną przez powoda był zapis § 6 ustępu 5 lit. a umowy stanowiący, iż rozwiązanie umowy w trybie punktu 4, tj. z winy zleceniodawcy, w przypadku nie dokonania w terminie zapłaty całości lub części wynagrodzenia na rzecz wykonawcy, pomimo wystosowania do niego wezwania do zapłaty i wyznaczenia w nim dodatkowego 7 dniowego terminu do dokonania zapłaty, co będzie skutkowało koniecznością zapłaty przez zleceniodawcę odszkodowania.

Sąd w całości podziela wielokrotnie wyrażane stanowisko Sądu Najwyższego, że zgodnie z brzmieniem art. 483 k.c. kara umowna może być zastrzeżona wyłącznie na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania świadczenia niepieniężnego i zasada ta nie może być uchylona wolą stron. W przypadku rozwiązania umowy spowodowanego nieterminowym spełnieniem świadczenia pieniężnego, kara umowna zastrzeżona na wypadek rozwiązania umowy, byłaby pośrednio karą za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, a takie rozwiązanie na gruncie art. 483 k.c. należy uznać za niedopuszczalne. Niedopuszczalne jest więc zawarcie w umowie postanowienia zobowiązującego do zapłaty kary umownej na wypadek zwłoki w zapłacie świadczenia pieniężnego, przy czym ocena skuteczności zastrzeżenia kary umownej nie może być oderwana od oceny, na czym polegało niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2007 r., III CSK 288/06, LEX). Nie budzi wątpliwości w niniejszej sprawie, że rozwiązanie umowy przez powoda było wynikiem wyłącznie zwłoki pozwanego w zapłacie należności objętych fakturami VAT wystawionymi z tytułu wynagrodzenia za pozycjonowanie w danym miesiącu i jego podstawą było nienależyte wykonanie zobowiązania pieniężnego. Dlatego też Sąd ocenił zasadność żądania zapłaty kary umownej jedynie z uwagi na rozwiązanie umowy z tego powodu, uznając, że roszczenie powoda w tym zakresie nie zasługuje na ochronę prawną.

Odnosnie natomiast żądania rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, to podstawę normatywną żądania powoda w tym zakresie stanowił art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684). Zgodnie z przywołanym przepisem wierzyciel uprawniony jest do otrzymania zryczałtowanego zwrotu kosztów dochodzenia należności w wysokości określonej jako równowartość 40 euro. W tym zakresie nie ma znaczenia, jakie koszty wierzyciel rzeczywiście poniósł i czy w ogóle je poniósł, zapis ten ma bowiem realizować cele zapisane w motywach 19 i 20 preambuły dyrektywy numer 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 roku w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. UE. 2011.48.1). Po pierwsze ma stanowić uczciwą rekompensatę kosztów dochodzenia należności, przy czym tutaj nie chodzi o koszty faktycznie poniesione, ale o koszty abstrakcyjnie powiązane ekonomicznie z pojęciem kredytowania działalności. Unijny prawodawca wskazał bowiem, iż konieczna jest uczciwa rekompensata za ponoszone przez wierzyciela koszty odzyskiwania należności w związku z opóźnieniami w płatnościach. Koszty odzyskiwania należności powinny obejmować również odzyskiwanie kosztów administracyjnych oraz rekompensatę za koszty wewnętrzne poniesione z powodu opóźnień w płatnościach.

Dochodząc stałej rekompensaty w równowartości 40 euro następuje zmodyfikowanie konsekwencji wprowadzonych przez art. 6 k.c. poprzez odniesienie go tylko do wykazania spełnienia świadczenia i opóźnienia dłużnika. Wierzyciel natomiast nie musi wykazywać poniesionych kosztów windykacji. Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684) wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o których mowa w art. 7 ustęp 1 lub art. 8 ustęp 1, przysługuje od dłużnika, bez wezwania, równowartość kwoty 40 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie stało się wymagalne, stanowiącej rekompensatę za koszty odzyskiwania należności. W odniesieniu do faktury VAT numer (...) koszty stałej

rekompensaty w wysokości 40 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie stało się wymagalne, wynosiły łącznie kwotę 504,80 złotych. W pozostałym zakresie żądanie zwrotu równowartości 40 euro w odniesieniu do pozostałych faktur VAT nie było zasadne, przy czym stanowiło to konsekwencję oddalenia powództwa w zakresie należności stwierdzonych tymi fakturami w związku z niewykazaniem przez powoda świadczenia na rzecz pozwanego pozycjonowania w okresie od kwietnia 2015 roku do czerwca 2015 roku.

Mając na względzie powyższe rozważania, Sąd w punkcie pierwszym wyroku na podstawie art. 750 k.c. w zw. z art. 735 k.c. w zw. art. 734 k.c. w zw. z art. 481 k.c. w zw. z art. 10 ust.1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684) zasądził od pozwanego B. R. na rzecz powoda (...)pl spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w G. kwotę 1 180,44 złotych wraz odsetkami: ustawowymi liczonymi od kwoty 296,06 złotych za okres od dnia 10 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 296,06 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, ustawowymi liczonymi od kwoty 233,21 złotych za okres od dnia 10 lutego 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 233,21 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, ustawowymi liczonymi od kwoty 146,37 złotych za okres od dnia 10 marca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 146,37 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

Na zasądzoną kwotę składały się nieuiszczone należności wynikające z faktur VAT numer (...) oraz rekompensaty za odzyskiwanie należności od każdej z tych transakcji.

W punkcie drugim wyroku Sąd powództwo w pozostałym zakresie oddalił na mocy powyżej powołanych przepisów i art. 6 k.c. stosowanych a contrario.

Natomiast o kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którą każda ze stron powinna ponieść koszty procesu w takim stopniu w jakim przegrała sprawę.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 39,76%, natomiast pozwany – w 60,24%. W świetle powyższego powodowi należy się zwrot w 39,76% poniesionych przez niego kosztów, zaś pozwanemu należy się zwrot poniesionych przez niego kosztów w 60,24%. Koszty procesu poniesione przez powoda wyniosły 1 017 złotych (opłata sądowa od pozwu w wysokości 100 złotych, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 900 złotych i 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa), zaś pozwany nie poniósł żadnych kosztów procesu.

Powodowi zatem należy się kwota 404,36 złotych tytułem zwrotu w 39,76% poniesionych przez niego kosztów, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie trzecim wyroku, stosując powyższą zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów.

ZARZĄDZENIE

1. (...),
2. (...),
3. (...)

Gdynia, dnia 26 października 2017 roku